

Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**

ΟΜΙΛΙΑ του ΣΩΤΗΡΗ ΣΙΩΚΟΥ

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

**στην ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
του 36ου ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.
ΑΘΗΝΑ – ΔΕΥΤΕΡΑ 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2007**

Να ευχαριστήσουμε για την πρόσκληση και για να μην δοκιμάσω την αντοχή σας θα δώσω το στίγμα μας με τίτλους και ζητούμε συγνώμη που προκαλέσαμε αναστάτωση για τη μη έγκαιρη παρουσία μας. Όμως οφείλω να πω, ότι όση ώρα ήμουνα εδώ απόλαυσα τον πλουραλισμό της σκέψης και αυτό με βοήθησε να μπω βαθύτερα στα προβλήματα του κλάδου.

Αυτό το μήνα σ' αυτή τη συγκυρία κυριαρχούν τρία προβλήματα και τα λέω με τίτλους να μην κάνω την ομιλία, να μην την διαβάσω. Πρώτον, το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης για το οποίο οι πολιτικές δυνάμεις δεν λένε τη φιλοσοφία τους σκοπίμως, για να μην μάθει ο κόσμος της μισθωτής εργασίας που είναι τα ενδότερα σχέδιά τους.

Ε, λοιπόν, εμείς λέμε, ότι το σύστημα της καθολικής αναδιανεμητικής ασφάλισης δεν έχει καμία σχέση με την ιδιωτική κερδοσκοπική ασφάλιση, δεν έχει καμία σχέση με το τριφασικό σύστημα που προωθούν οι διεθνείς οικονομικοί οργανισμοί και οι κυβερνήσεις στη χώρα μας με τη νομοθεσία τους από το 1990 μέχρι το 2006.

Αυτό το τριφασικό σύστημα το λεγόμενο της Χιλής θέλει μία προνοιακή σύνταξη, θέλει επαγγελματική ασφάλιση για όσους έχουν λεφτά στην τσέπη τους και θέλουν ομαδικά ή ατομικά συμβόλαια με τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες, οι οποίες δεν έχουν την φερεγγυότητα να είναι συνεπείς και στα συμβόλαια που έχουν ήδη υπογράψει.

Εμείς από την πλευρά μας, η φιλοσοφία του ασφαλιστικού που υποστηρίζουμε είναι η φιλοσοφία του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, ότι η κοινωνική ασφάλιση είναι επένδυση στον άνθρωπο και αν θέλετε οι αυξήσεις των συντάξεων είναι ενίσχυση της ζήτησης και ενίσχυση της υγιούς οικονομίας. Τις λεπτομέρειες τις έχουμε αναφέρει και στη Βουλή με τις ερωτήσεις μας και στα Συνεδριά σας.

Το δεύτερο, ο κρατικός προϋπολογισμός και οι τόμοι που τον συνοδεύουν είναι για πέταμα, με την έννοια ότι την επόμενη μέρα οι κυβερνήσεις στον καταργούν. Και αυτό είναι μία διαπόμπευση του σοβαρότερου προβλήματος της χώρας, της οικονομικής ζωής της χώρας.

Για την Αριστερά και ειδικότερα για μας, για τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, σημασία έχει ο ταξικός χαρακτήρας του προϋπολογισμού, από ποιους τα παίρνει και σε ποιους τα δίνει. Έχει σημασία η αρχή που λέει, ο καθ' ης να πληρώνει ανάλογα με το έχειν του.

Και επειδή αυτά καταστρατηγούνται και επειδή δεν πληρώνει η μεγάλη περιουσία και επειδή δεν πληρώνει ο χρηματιστηριακός τζόγος και επειδή δεν πληρώνει η Εκκλησία και επειδή δεν πληρώνουν τα μεγάλα εισοδήματα, είμαστε στον αντίποδα αυτής της λογικής και εμείς επικαλούμαστε ως Αριστερά, να μην ντρέπομαστε να το λέμε, το Σύνταγμα του '75, που δεν το συνέταξε η Αριστερά, που λέει, ότι ο καθ' ης πρέπει να πληρώνει ανάλογα με το έχειν του.

Και τρίτον, ο αγώνας του κόσμου της μισθωτής εργασίας που θα κορυφωθεί στις 12/12, υιοθετούμε αυτή την ατάκα, ότι θα γίνει της Γαλλίας, είναι μία κορύφωση, η οποία πρέπει να βρει όλη την μισθωτή εργασία στο πόδι. Και επειδή υπάρχουν κάποιες διαφορές για την ενότητα μέσα και έξω από τα συνδικάτα, εμείς είμαστε της άποψης που διατύπωσε το 1850 ο Μαρξ, ότι στην ενότητα του κεφαλαίου αντιπαραθέτουμε την ενότητα της εργασίας και της εργατικής δύναμης. Τα υπόλοιπα είναι φιλολογία.

Για να κλείσω, ότι το θέμα, το κομβικό θέμα των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, συμφωνώ και με το πνεύμα της συζήτησης, δεν αρκεί να λες θα μεταφερθούν στο δημόσιο τομέα αυτά που ισχύουν στον ιδιωτικό, αλλά πρέπει να σταθείς απέναντι στην προστασία αυτού του θεσμού στον ιδιωτικό τομέα που αποχαρακτηρίζεται και υποβαθμίζεται, αλλά και επέκταση στο δημόσιο τομέα σε όλα τα επαγγέλματα που χρειάζεται να έχει επέκταση με τους όρους και προϋποθέσεις που βάλατε στην ημερίδα που κάναμε μαζί με τα συνδικάτα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, της υγείας, με τα Συνδικάτα στο Πολεμικό Ναυτικό, στις Ένοπλες Δυνάμεις

που έδωσαν χαρακτήρα το τι σημαίνει επέκταση των βαρέων και ανθυγιεινών στο δημόσιο.

Έχουμε ταχθεί με το θέμα της αναβάθμισης του μισθολογίου και όχι με την επιδοματολογία, έχουμε ταχθεί και πάλι με την αρχή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, επαρκώς αμειβόμενη εργασία με βάση την αξιοπρεπή διαβίωση, με βάση την θεσμοθέτηση του κατώτατου μισθού στα 1.300,00 ευρώ – 1.400,00 ευρώ.

Επίσης είμαστε αντίθετοι με την ιδιωτικοποίηση και στρατηγικών τομέων της οικονομίας, αλλά και εκχώρηση υπηρεσιών του δημοσίου στον ιδιωτικό τομέα. Το στοίχημα δεν είναι κρατισμός ή κομματισμός και ιδιωτικός τομέας. Το στοίχημα είναι δημόσιο συμφέρον ή ιδιωτικό κερδοσκοπικό συμφέρον; Εμείς είμαστε με την υπεράσπιση του δημοσίου – κοινωνικού συμφέροντος.

Αυτά αγαπητοί φίλοι. Ευχαριστώ για την προσοχή σας και την πρόσκλησή σας.